

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

NAVRHOVATEL: město Krásno, IČO 00573167, Radniční 1, 357 31 Krásno,
zastoupený: Mgr. Jiří Nezhyba, advokát, Údolní 33, 602 00 Brno

ODPŮRCE: Krajský úřad Karlovarského kraje, Závodní 353 /88, 360 21
Karlovy Vary

OSOBA K M K GRANIT, a.s., IČO 46884556, se sídlem Mírová 545, 357
ZÚČASTNĚNÁ NA 31 Krásno, zastoupena: JUDr. Monika Novotná, advokátka,
ŘÍZENÍ: Platněřská 2, 110 00 Praha 1

o zrušení opatření obecné povahy, zrušení části územního plánu Krásno

takto:

- I. Opatření obecné povahy vydané Krajským úřadem Karlovarského kraje dne 28. 11. 2017, č. j. 1272/RR/17, se dnem právní moci tohoto rozsudku ruší.

- II. Odpůrce je povinen nahradit navrhovateli náklady řízení ve výši 17 342 Kč k rukám zástupce navrhovatele Mgr. Jiřího Nezhyby, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 7.8.2015 zastupitelstvo města Krásno vydalo usnesením č. 6/8/2015 opatření obecné povahy, *Územní plán Krásno*, který nabyt účinnosti dne 16.9.2015. Dne 14.9.2015 Krajský úřad Karlovarského kraje obdržel podnět dotčeného orgánu veřejné správy Obvodního bánského úřadu pro území Karlovarského kraje(dále též *OBÚ*) s návrhem na posouzení souladu tohoto opatření obecné povahy s právními předpisy.
2. Dne 28.11.2017 Krajský úřad Karlovarského kraje vydal opatření obecné povahy čj. 1272/RR/17, kterým rozhodl podle ust. § 97 odst. 3 ve vazbě na ust. § 174 odst. 2 správního řádu tak, že textová a grafická část územního plánu Krásno vztahující se k území vymezeném hranicemi stanoveného chráněného ložiskového území Horní Slavkov – Krásno – Čistá se ruší a takto vymezené území se stává územím bez územního plánu. Rozsah chráněného ložiskového území Horní Slavkov – Krásno – Čistá na území města Krásno je zakreslen v koordinačním výkrese grafické části odůvodnění územního plánu Krásno. Ostatní části územního plánu Krásno zůstávají v platnosti. Ve vazbě na ust. § 99 odst. 1 správního řádu krajský úřad stanovil, že účinky opatření obecné povahy v přezkumném řízení nastávají ode dne nabytí účinnosti toho opatření obecné povahy.

II. Návrh na zrušení opatření obecné povahy

3. Dne 20. listopadu 2018 byl Krajskému soudu v Plzni doručen návrh navrhovatele města Krásno na zrušení opatření obecné povahy vydaného Krajským úřadem Karlovarského kraje dne 28.11.2017 čj. 1272/RR/17, o zrušení části územního plánu Krásno.
4. Navrhovatel v návrhu tvrdil, že napadené opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné z důvodu jeho nesrozumitelnosti. Formulace napadeného výroku rozhodnutí neumožňuje podle navrhovatele zcela jednoznačně zjistit, které dílčí části textové části územního plánu Krásno se přesně ruší. Výrok napadeného opatření obecné povahy je tak nesrozumitelný, neboť ve svém důsledku způsobuje rozpor grafické a textové části územního plánu. Tato skutečnost je důsledkem nesprávného postupu odpůrce, který za kritérium pro rozsah zrušení části vzal chráněné ložiskové území stanovené jiným správním rozhodnutím, místo toho, aby zrušil konkrétní plochy či koridory, které byly jednoznačně vyznačeny jak v textové, tak v grafické části územního plánu. Odpůrce zrušil územní plán v rozsahu stanoveném chráněným ložiskovým územím, které sice muselo být jako limit využití území zakresleno v koordinačním výkrese, avšak nikoliv v textu územního plánu, jelikož se nejedná o jev, který by musel být vymezen ve výroku textové části územního plánu. Grafická a textová část územního plánu, přitom musí být ve vzájemném souladu, neboť tvoří jeden celek,

5. Chráněné ložiskové území Krásno zabírá přitom celé území města Krásno, kromě osad Háje, Dolní Hluboká a Milešov a leží na něm celá zástavba města a všechny jeho zastavitelné plochy. Grafická část územního plánu, která je ohraničená chráněným ložiskovým územím, vymezuje řadu ploch, které jsou označeny jednak číselně, jednak stanovením funkčního využití, jako např. plochy BV, SV. Jevy znázorněné ve výroku grafické části, jsou následně popsány ve výroku textové části, který vymezuje zastavěné území, stanovuje základní koncepci rozvoje území a obsahuje přehled všech zastavitelných ploch, ploch přestavby a systému sídelní zeleně, koncepci veřejné infrastruktury ÚSES, veřejně prospěšných staveb a opatření a regulativy využití jednotlivých typů ploch. Jelikož odpůrce ve výroku napadeného opatření obecné povahy nijak nekonkretizoval, které dílčí části výroku textové části svým opatřením ruší, není proto nijak zřejmé, zda zrušil pouze funkční využití jednotlivých ploch, nebo zrušil také vymezení zastavěného území na předmětných pozemcích, jestli zrušil také části výroku obecnějšího charakteru týkající se koncepce rozvoje města a urbanistické koncepce, z níž některé formulace lze vztáhnout i k území, které je součástí chráněného ložiskového území a zda se zrušení týká i stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití. Odpůrce podle navrhovatele měl proto ve výroku napadeného opatření obecné povahy tyto jednotlivé části přesně specifikovat tak, aby z něj mohl každý nepochybně zjistit, které části územního plánu platí a které byly naopak zrušeny. Po vlastnících jednotlivých pozemků nelze spravedlivě požadovat, aby sami interpretovali, které pasáže textové části se ještě vztahují k chráněnému ložiskovému území a které již naopak s tímto územím nesouvisí. V této souvislosti nemůže obstát názor odpůrce, podle kterého vlastníci pozemků, pokud nebudou vědět, ke kterým částem územního plánu se výrok opatření obecné povahy vztahuje, se mají obrátit na úřad územního plánování. Opatření obecné povahy však musí být samo o sobě srozumitelné.
6. Navrhovatel vytýkal odpůrci správnost důvodů, pro které odpůrce zrušil opatření obecné povahy, část územního plánu Krásno. Tímto důvodem měl být nesprávný postup při pořizování územního plánu, v jehož průběhu podle odpůrce nedošlo k vyřešení rozporu mezi pořizovatelem a dotčeným orgánem. Podle odpůrce po změně pořizovatele došlo ke stažení žádosti o řešení rozporu mezi pořizovatelem územního plánu a Obvodním báňským úřadem jako dotčeným orgánem a bez vyřešení rozporu nebo dosažení dohody byl územní plán předložen zastupitelstvu města Krásno k vydání. Podle odpůrce měl nový pořizovatel vyčkat na ukončení řešení rozporu a na základě rozhodnutí ministerstva měl pokračovat v pořizování územního plánu, nebo alternativně dohodnout řešení s dotčeným orgánem.
7. Tento závěr odpůrce považoval navrhovatel za nesprávný a vycházející z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Podle navrhovatele k žádnému rozporu se stanovisky dotčených orgánů nikdy nedošlo, a proto od počátku vůbec nebyl důvod zahajovat řešení rozporů a naopak pořizovatel měl povinnost pokračovat v pořizování územního plánu a předložit jeho návrh ke schválení zastupitelstvu města. Stavební zákon přitom přesně upravuje způsob, jakým mají být stanoviska dotčených orgánů řádně uplatněna a stanoví sankci za nedodržení tohoto postupu.
8. Navrhovatel poukázal na dikci ust. § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a dále na jeho ust. § 50 odst. 2 a § 52 odst. 3. Z této zákonné úpravy dovodil, že zákonodárce jednoznačně stanovil možnost a povinnost dotčených orgánů uplatňovat svá stanoviska k návrhu

územního plánu ve dvou základních fázích, a to v rámci společného jednání a pokud dojde k úpravě řešení, pak následně i v souvislosti s veřejným projednáním. V obou případech však zákon stanoví, že se k později uplatněným stanoviskům nepřihlíží. To znamená, že pořizovatel nejenom nemusí, ale výslovně z úřední povinnosti nesmí přihlížet ke stanoviskům, která byla uplatněna v rozporu se zákonem stanoveným postupem. Navíc podle § 4 odst. 4 stavebního zákona, ani nesmí přihlížet k novým stanoviskům, která se odchyľují od předchozích stanovisek vydaných dotčeným orgánem, aniž by k tomu byly splněny zákonem stanovené podmínky. V průběhu pořizování územního plánu OBÚ uplatnil celkem 5 stanovisek.

9. Prvé stanovisko ze dne 6.8.2007 čj. 1817/462/07 obsahuje jeho upozornění na existenci chráněného ložiskového území Krásno a toto stanovisko je nutno považovat za souhlasné, neboť neobsahuje žádné připomínky, ani žádný nesouhlas s návrhem územního plánu.
10. Po společném jednání o návrhu územního plánu Krásno vydal OBÚ doplňující stanovisko ze dne 31.8.2007 čj. 2101/462/Ing.Ka/07. Jeho obsahem bylo opětovné upozornění na existenci chráněného ložiskového území a dobývacího prostoru na území města. OBÚ uváděl, že územní plán zahrnuje území připravované pro zástavbu 18 rodinných domů a související infrastruktury v bezprostřední blízkosti hranic dobývacího prostoru Krásno I. současně OBÚ uvedl, že navržená výstavba neznemožní dobývání živcové suroviny v dobývacím prostoru Krásno I., ale nelze vyloučit negativní vliv seismických účinků těžby suroviny na tyto stavby. Závěrem OBÚ konstatoval, že nedoporučuje v zóně 350 m od hranice DP Krásno I. plánovat zástavbové plochy z hlediska seismických účinků povolených trhacích prací. Navrhovatel zdůraznil, že stanovisko OBÚ je i přes nedoporučující část týkající se nově vymezených zastavitelných ploch v blízkosti dobývacího prostoru, svým obsahem souhlasné.
11. Třetí stanovisko k upravenému a posouzenému návrhu územního plánu Krásno vydal OBÚ dne 9.7.2008 pod čj. 1450/462/2008. Veřejné projednání návrhu územního plánu se konalo 28.7.2008 a jednání byl přítomen i úředník z OBÚ, který v rámci veřejného projednání nevyjádřil nesouhlas s návrhem územního plánu. Současně na veřejném projednání byla přítomna i úřednice Krajského úřadu Karlovarského kraje, který tak rovněž neměl námitek proti návrhu územního plánu. V tomto stanovisku OBÚ opětovně upozorňoval na existenci chráněného ložiskového území a dobývacího prostoru a poddolovaných území na území města Krásno. Stanovisko obsahuje novou podmínku, vyjádřenou závěrem, že na základě možnosti dobývat ložiska za pomoci trhacích prací je nutno plánované stavby posoudit i hlediska odolnosti proti možným negativním seismickým účinkům trhacích prací v dobývacím prostoru Krásno I. K tomu bude nutné si vyžádat stanovisko organizace K M K Granit, a.s., která dobývání za pomoci trhacích prací provádí. I přes vymezenou podmínku posouzení staveb z hlediska odolnosti proti možným negativním seismickým účinkům trhacích prací, i toto stanovisko je svým obsahem souhlasné.
12. Čtvrté stanovisko OBÚ vydal 3.12.2008 pod čj. 2488/2009/08. V tomto stanovisku je konstatováno, že doplnění územního plánu o další zástavbu směrem k lomu se z hlediska zabezpečení ochrany nerostného bohatství v zásadě odlišuje od územního plánu Krásno předloženého OBÚ k vyjádření. Realizace obytné výstavby ve vzdálenosti 250 až 350 m od hranice dobývacího prostoru stíží hospodárné vydobytí výhradního ložiska živcové suroviny v DP Krásno I. S ohledem na uvedené skutečnosti OBÚ s návrhem územního plánu nesouhlasí. Zároveň OBÚ ve vyjádření sdělil, že nemůže vyhovět žádosti Městského

úřadu Sokolov jako pořizovateli územního plánu Krásno, aby vydal závazné stanovisko ke znaleckým posudkům. Toto stanovisko však bylo vydáno více než rok po veřejném projednání územního plánu, je sice obsahově nesouhlasné, ale zároveň v rozporu s předchozím stanoviskem OBÚ, aniž by došlo ke změně podmínek v území a návrhu územního plánu.

13. S časového sledu podávaných stanovisek je patrné, že první nesouhlasné stanovisko OBÚ uplatnil téměř rok a půl po veřejném projednání územního plánu Krásno, a to za situace, kdy se návrh územního plánu od společného jednání podstatě neměnil, ani nebyly přidány žádné nové zastavitelné plochy a proto nebylo možné k obsahu tohoto nesouhlasného stanoviska ani k obsahu další navazující vyjádření OBÚ přihlížet. Z tohoto důvodu nebyly splněny podmínky pro to, aby se o otázce opožděného nesouhlasného stanoviska OBÚ konalo řešení rozporů u Ministerstva místního rozvoje podle správního řádu, které původní pořizovatel územního plánu nedůvodně a v rozporu s právními předpisy zahájil. Nový pořizovatel územního plánu proto ustoupil od protizákonného způsobu řešení rozporu a předal návrh územního plánu zastupitelstvu města ke schválení bez vyřízení opožděného nesouhlasného stanoviska OBÚ. Zastupitelstvo města Krásno pak postupovalo v souladu se stavebním zákonem, když vyhodnotilo soulad návrhu územního plánu Krásno pouze se souhlasnými stanovisky OBÚ uplatněnými nejpozději při veřejném projednání návrhu. Nesouhlas postupu navrhovatele se stavebním zákonem, na který poukazuje odpůrce, je z tohoto důvodu pouze zdánlivý.
14. Naopak navrhovatel považuje za nezákonný postup odpůrce, který na základě opožděné uplatněných stanovisek a vyjádření OBÚ zrušil značnou část územního plánu navrhovatele, ačkoliv měl při posuzování zákonnosti územního plánu vycházet pouze z obsahu stanovisek OBÚ uplatněných nejpozději při veřejném projednání.
15. Navrhovatel tvrdil, že odpůrce dospěl k nesprávnému závěru ohledně nezohlednění obsahu včas uplatněných stanovisek OBÚ a jejich rozporu s horním zákonem. Odpůrce dospěl k závěru, že nový pořizovatel ani projektant se nevypořádal s informacemi uvedenými ve stanoviscích OBÚ při odůvodnění územního plánu Krásno a že tento územní plán neobsahuje odůvodnění převažujícího veřejného zájmu na umístění zastavitelných ploch v chráněném ložiskovém území a také proto byl podle názoru odpůrce územní plán v rozporu se zvláštním právním předpisem, a to s horním zákonem.
16. Navrhovatel tvrdil, že územní plán byl zpracován v souladu se zvláštními právními předpisy, včetně horního zákona a respektoval informace obsažené ve stanoviscích OBÚ, která byla uplatněná včas a týkala se řízení o územním plánu. Horní zákon podle navrhovatele obsahuje ustanovení týkající se ochrany nerostného bohatství ve své části IV. Ustanovení zde obsažená se týkají jednak pořizování územně plánovací dokumentace v rozsahu § 15 horního zákona a jiná se týkají až umístování a povolování staveb v rozsahu § 18 a § 19 horního zákona. Odpůrce i OBÚ však tyto dvě oblasti nepřípustně směšují. Proto také OBÚ v rámci společného jednání či veřejného projednání návrhu územního plánu odkazoval ve stanoviscích na § 19 horního zákona, který se však týká až umístování staveb v rámci územního řízení a zmiňuje nutnost posouzení plánovaných staveb z hlediska seismických účinků. Územní plán však žádné konkrétní stavby s jednoznačnými technickými parametry neplánuje a ostatně ani plánovat nemůže, neboť by se jednalo o nepřípustnou podrobnost, kterou obsahovat nesmí ve smyslu § 43 odst. 3 věta druhá stavebního zákona. Proto posouzení jednotlivých staveb z hlediska seismických vlivů může proběhnout až v rámci územního řízení po zpracování projektových dokumentací

pro jednotlivé záměry. Tato část stanoviska OBÚ proto logicky nemohla být závazně zahrnuta do regulativů a obsahu územního plánu, neboť dotčené orgány mají ze zákona možnost uplatňovat svá závazná stanoviska ke každému závěru v navazujících správních řízeních a není úkolem územního plánu, aby tuto roli suploval. Z hlediska požadavku § 15 horního zákona, který se týká pořizování územních plánů OBÚ ve svém stanovisku ze dne 9.7.2008 uvedl, že z hlediska ust. § 15 odst. 2 horního zákona nemá OBÚ v Sokolově k upravenému a posouzenému návrhu územního plánu Krásno další připomínky.

17. Ve stanovisku OBÚ ze dne 31.8.2007 se OBÚ vyjádřil k otázce hranic 350 m od dobývacího prostoru a zaujal stanovisko, že nedoporučuje v zóně 350 m od hranice uvedeného dobývacího prostoru Krásno I. plánovat zástavbové plochy z hlediska seismických účinků vyvolaných trhacími pracemi při hornické činnosti v živcovém lomu. Tato podmínka byla zjevně formulována jako doporučení. Pokud OBÚ nesouhlasil s vymezením nových zastavitelných ploch v blízkosti 350 m od dobývacího prostoru Krásno I., měl v tomto stanovisku jednoznačně uvést, že s vymezením konkrétních ploch nesouhlasí a požaduje jejich vypuštění z návrhu. To však OBÚ ve svých včas uplatněných stanoviscích neuvedl.
18. Přesto, že hranice 350 metrů byla zmíněna pouze jako doporučení, pořizovatel se jí zabýval více než dostatečně. Aby případní stavebníci v předmětných lokalitách byli včas informováni o stavu řízení, vyznačil v grafické části územního plánu 3 pásma seismického vlivu trhacích prací ve vzdálenostech 350 m, 900 m a 1200 m a k zastavitelným plochám, které se v těchto pásmech nacházejí, informativně uvedl podmínky na třídu odolnosti navrhovaných staveb. Uvedená 3 pásma seismického vlivu jsou uvedena např. na str. 101, 115-116 a 141 v textové části a v části koncepce ochrany životního prostředí a jsou vyznačeny v grafické části ve výkresu E odůvodnění a ve výkresu č. 1 odůvodnění. Současně v části 10.9 odůvodnění územního plánu, byly stanoveny na základě požadavku těžební organizace podmínky pro umísťování staveb v jednotlivých pásmech seismického vlivu podle ČSN 730040-zatížení stavebních objektů technickou seismicitou a jejich odezva a u objektů byla stanovena třída odolnosti E zahrnující železobetonové a ocelové konstrukce apod. Podle názoru navrhovatele územní plán nemohl v žádném případě více ztížit možnosti vydobyví ložiska, než je tomu v současnosti.
19. Navrhovatel zdůraznil, že odpůrce zrušil územní plán v mnohem větším rozsahu než pouze v rozsahu nových zastavitelných ploch vymezených v okruhu 350 m od dobývacího prostoru a to v rozsahu celého chráněného ložiskového území a všech ploch a koridorů, které se v něm nacházejí. Ochrana nerostného bohatství podle navrhovatele není jediným a absolutním zákonem chráněným veřejným zájmem, ale pořizovatel musí navrhovat taková řešení, která budou vyvažovat a respektovat i jiné zákonem chráněné obecné zájmy. V odůvodnění územního plánu je opakovaně zdůrazňovaná skutečnost, že téměř jedna třetina území leží v chráněném ložiskovém území, z toho celé město, včetně téměř všech zastavitelných ploch a zbývající 2/3 území však nelze dále rozvíjet, jelikož mimo chráněné ložiskové území se nacházejí pouze malé zastavitelné plochy v osadách Háj a Dolní Hluboká. Z tohoto důvodu navrhovatel nemohl územním plánem zcela znemožnit jakoukoliv výstavbu nových objektů v celém chráněném ložiskovém území, neboť by tím naprosto zmrazil jakýkoliv rozvoj města. Proto přistoupil ke kompromisnímu řešení a důkladně posoudil účelnost využití zastavitelných ploch, očekávaný demografický vývoj a v souladu s úkoly a cíli územního plánování stanovil nové zastavitelné plochy pouze v nezbytném rozsahu. Územní plán tedy nevymezoval žádná rozsáhlá nová zastavitelná

území, ale naopak navazoval, na současnou zástavbu doplněním proluk, v již zastavěné části města. Nová zástavba v územním plánu Krásno nebyla plánovaná za hranicí již zastavěného území směrem k dobývacímu prostoru Krásno I.

20. Navrhovatel tvrdil, že napadené opatření obecné povahy je v rozporu se zásadou proporcionality a je v rozporu s § 94 odst. 4 správního řádu. Navrhovatel tvrdil, že opatření obecné povahy vydané odpůrcem je neproporcionální vůči jeho právům, neboť i v případě, pokud by bylo možné přisvědčit důvodům pro jeho zrušení, pak rozsah, ve kterém byl územní plán zrušen, je zcela nepřiměřený. Město Krásno tvoří 4 sídla, a to Krásno, Háje, Milešov a Dolní Hluboká. Veškeré zastavitelné plochy se nachází v centrální části Krásno, které se nachází v chráněném ložiskovém území. Jestliže odpůrce zrušil územní plán v rozsahu chráněného ložiskového území, tak tím fakticky vzniklo „bílé místo“ v celé centrální části města. Zrušením územního plánu Krásno v rozsahu, který je vymezen hranicemi chráněného ložiskového území, došlo ke zrušení veškeré územní plánovací regulace, včetně nových navrhovaných ploch na území celého města Krásno. Tento postup odpůrce považuje navrhovatel za rozporný s kritériem potřeby a minimalizace zásahů, jakož i kritériem proporcionality v užším smyslu. Z průběhu pořizování územního plánu přitom vyplývá, že byl provázen sporem mezi navrhovatelem a Obvodním báňským úřadem v rámci opožděně uplatněných stanovisek ve vazbě na další nově navrhované zastavitelné plochy v blízkosti dobývacího prostoru Krásno I., tj. několik menších ploch v severozápadní části města. I OBÚ ve svém stanovisku z 31.8.20017 zmínil plochy v zóně 350 metrů od hranice dobývacího prostoru, přičemž takto stanovené území by bylo mnohem menší, než celé území chráněného ložiskového území. Proto nelze obhájit zrušení územního plánu v rozsahu celého chráněného ložiskového území, pakliže prakticky celé město Krásno leží ve zmíněném chráněném ložiskovém území. Pokud by skutečně došlo k rozporu územního plánu se stanovisky dotčených orgánů, k dosažení stanoveného cíle by zcela postačovalo zrušení pouze několika vyjmenovaných zastavitelných ploch. Naopak zrušení územního plánu Krásno v rozsahu celého vymezeného chráněného ložiskového území je z hlediska problematických ploch nepřijatelně neproporcionální a zasahuje do práv navrhovatele nepoměrně větší měrou, než bylo skutečně nutné.
21. Navrhovatel vyslovil přesvědčení, že odpůrce zrušil územní plán v nepřiměřeně velkém rozsahu, v důsledku čehož zcela zablokoval rozvoj města Krásno a tím neproporcionálním způsobem zasáhl do práva navrhovatele na samosprávu.
22. Navrhovatel navrhl, aby soud rozhodl, že opatření obecné povahy vydané Krajským úřadem Karlovarského kraje dne 28.11.2017 čj. 1272/RR/17 se dnem vyhlášení rozsudku ruší a že odpůrce je povinen nahradit navrhovateli náklady řízení.

III. Vyjádření odpůrce k návrhu na zrušení opatření obecné povahy

23. K navrhovatelem tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného opatření odpůrce uváděl, že argumenty navrhovatele jsou téměř totožné s argumenty v námitce č. 2 podané městem Krásno k návrhu na opatření obecné povahy, se kterými se odpůrce vypořádal v odůvodnění opatření obecné povahy v rozhodnutí o I. a II. části námítky č. 2, jak je patrné ze strany 18 - 20 opatření obecné povahy.
24. Odpůrce k této své argumentaci doplňoval, že náležitosti obsahu územního plánu, včetně jeho odvodnění jsou stanoveny v příloze č. 7 vyhl. č. 500/2006 Sb. Grafická část územních plánů je tak obsahem a nikoliv pouhou přílohou textové části. Grafická část je stejně

důležitá pro rozhodování o změnách v území, jako textová část. Z grafické části územního plánu Krásno lze jednoznačně dovodit, která část územního plánu Krásno byla zrušena. Důvody, proč nebyla textová část územního plánu Krásno zrušena v konkrétních částech, jsou popsány v odůvodnění opatření obecné povahy. Odpůrce zdůraznil, že tak nebylo učiněno proto, že nelze např. jako celek zrušit z textové části stanovené podmínky pro využití plochy bydlení individuálního venkovského typu (BV) týkající se vymezených ploch ve zrušené části, protože se tyto podmínky zároveň dotýkají ploch BV vymezených v sídlech Háje a Dolní Hluboká, které nebyly opatřením obecné povahy dotčeny. K argumentům o nesrozumitelnosti napadeného opatření obecné povahy odpůrce odkázal na záznam z metodické schůzky z 8.2.2018, kde stavební úřad Horní Slavkov i úřad územního plánování Sokolov sdělili, že je jim zřejmé, jak v území bez územního plánu postupovat a rozhodovat. Pokud by laická veřejnost měla problém s interpretací zrušené textové části územního plánu Krásno, může se na tyto odborné orgány státní správy obrátit. Odpůrce z těchto důvodů tvrzení uvedená v návrhu týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí považoval za nedůvodné.

25. K tvrzenému nesprávnému závěru, ohledně nesouladu územního plánu Krásno se stanovisky dotčených orgánů odpůrce uváděl, že rovněž argumenty navrhovatele v této oblasti jsou totožné s argumenty obsaženými v námitce č. 2 podané městem Krásno k návrhu opatření obecné povahy a s těmi argumenty se odpůrce rovněž vypořádal v odůvodnění opatření obecné povahy v rozhodnutí o III. části námítky č. 2, včetně odůvodnění rozhodnutí o III. části námítky č. 2 v návaznosti na odůvodnění námítky č. 1 v její I. části. Odůvodnění těchto závěrů bylo uváděno na str. 15-17 a na str. 21-22 opatření obecné povahy. Odpůrce z těchto důvodů tvrzení navrhovatele v této oblasti označil za nedůvodné.
26. K nesprávnému závěru ohledně nezohlednění obsahu včas uplatněných stanovisek OBÚ a rozpor s horním zákonem jsou podle odpůrce rovněž námitky se shodnými argumenty, které byly obsaženy rovněž v námitce č. 2 podané městem Krásno k návrhu opatření obecné povahy. Odpůrce se s těmito argumenty vypořádal v odůvodnění opatření obecné povahy v rozhodnutí o IV. části námítky č. 2, včetně odůvodnění rozhodnutí o IV. části námítky č. 2, jak je patrné ze strany 23-24 opatření obecné povahy. Tvrzení navrhovatele v této oblasti odpůrce označil za nedůvodné.
27. K namítané neproporcionálnosti napadeného opatření obecné povahy a rozpor s § 94 odst. 4 správního řádu, odpůrce uváděl, že argumenty navrhovatele jsou opět shodné s argumenty obsaženými v námitce č. 2 podané městem Krásno k návrhu opatření obecné povahy, se kterými se odpůrce rovněž vypořádal v odůvodnění opatření obecné povahy a v rozhodnutí o V. a VI. části námítky č. 2, včetně odůvodnění rozhodnutí o V. a VI. části námítky č. 2. Argumenty odpůrce jsou uvedeny na str. 25-27 opatření obecné povahy. Odpůrce argumenty navrhovatele vznesené v této oblasti rovněž označil za nedůvodné.
28. Odpůrce navrhl, aby soud návrh navrhovatele zavrhl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

29. Osoba zúčastněná na řízení K M K GRANIT a.s. k návrhu navrhovatele podala vyjádření, ve kterém bylo zdůrazněno, že po veřejném projednání územního plánu Krásno vydal OBÚ dne 9.3.2010 rozhodnutí o změně dobývacího prostoru Krásno I. pod č.j. SBS04090/2010, které nabylo právní moci dne 1.4.2010. V souvislosti se změnou

dobývacího prostoru Krásno I. pak OBÚ uložil osobě zúčastněné jako organizaci pověřené ochranou daného ložiska nerostné suroviny zadání vypracování znaleckého posudku, kterým mělo dojít k posouzení způsobu ochrany ložiska v dobývacím prostoru. Předmětný znalecký posudek byl vypracován dne 20. května 2010 Ing. J. R. CSc. Tehdejší pořizovatel územního plánu, kterým byl Městský úřad Sokolov z důvodu přehlednosti a informovanosti široké veřejnosti doplnil požadavek zapracování výsledků znaleckého posudku i do grafické části územního plánu.

30. Navrhovatel však požadavek OBÚ nerespektoval a na veřejném zasedání zastupitelstva města Krásno 13. 6. 2013 bylo přijato usnesení č. 10/20/2013, kterým zastupitelstvo města Krásno rozhodlo o dalším postupu při dokončení územního plánu Krásno s tím, že jediná zákonná a konečná jsou stanoviska dotčených orgánů uplatněná dne 28. 7. 2008 při veřejném projednání upraveného a posouzeného návrhu územního plánu. Konečné vypořádání námitek a připomínek bylo zastupitelstvem schválené na veřejném zasedání dne 9. 9. 2010. Schválené vypořádání námitek a připomínek uplatněných podle § 52 stavebního zákona mělo být zapracováno a zastupitelstvo uložilo pověřenému zastupiteli zahájit proces dokončení územního plánu Krásno s tím, že bude respektována novela stavebního zákona.
31. Navrhovatel zcela ignoroval stanovisko OBÚ a proto původní pořizovatel územního plánu vyzval město Krásno k zohlednění stanoviska OBÚ a k jeho novému veřejnému projednání. Tehdejší pořizovatel územního plánu konstatoval, že vzhledem ke skutečnosti, že byla v roce 2010 schválena změna zvláštního dobývacího prostoru Krásno I., kterou je nutno do návrhu územního plánu Krásno zapracovat, bude se muset konat opakované veřejné projednání. Pro případ, že by město Krásno nepřistoupilo na řešení sporu s OBÚ, původní pořizovatel územního plánu avizoval, že bude nutné postupovat cestou rozporu, podle § 136 odst. 6 správního řádu.
32. Aby se navrhovatel vyhnul řešení rozporu, uzavřel smlouvu s Ing. M.M., osobou splňující kvalifikační požadavky a novým pořizovatelem územního plánu Krásno se stal Městský úřad Krásno, namísto původního pořizovatele. Nový pořizovatel následně stáhl žádost o řešení rozporu podanou původním pořizovatelem k Ministerstvu pro místní rozvoj, územní plán Krásno vydal bez vyřešení rozporu se stanoviskem OBÚ. Pořizovatel přitom jako důvod pro zpětvzetí návrhu na vyřešení rozporu uvedl změnu pořizovatele územního plánu Krásno a zánik zákonného zmocnění původního pořizovatele. Na základě této žádosti ministerstvo rozpor vůbec neprojednávalo. Tímto způsobem se nový pořizovatel záměrně vyhnul řešení rozporu, jehož existence si byl po celou dobu plně vědom.
33. Osoba zúčastněná na řízení považovala za těchto okolností za prokázané, že v rozporu se zjevně účelovým názorem navrhovatele došlo v souvislosti se změnou dobývacího prostoru Krásno I. a v návaznosti na nově zjištěné skutečnosti v době po veřejném projednání územního plánu Krásno k vydání nesouhlasného stanoviska k návrhu územního plánu Krásno. Toto stanovisko pak navrhovatel v rámci územního plánu Krásno záměrně a úmyslně nezohlednil, ačkoliv k tomu byl povinen. V důsledku téhož pochybení se pak pořizovatel územního plánu Krásno dostatečně nevypořádal s odůvodněním upřednostnění zájmu obce, vůči zákonnému zájmu státu na ochraně nerostného bohatství.
34. Osoba zúčastněná na řízení proto označila napadené rozhodnutí odpůrce o zrušení části územního plánu Krásno vydané 28.11.2017 pod čj. 1272/RR/17 v celém rozsahu za zcela

důvodné a opodstatněné.

V. replika navrhovatele k vyjádření odpůrce

35. Navrhovatel v replice se vyjadřoval k tvrzené nesrozumitelnosti napadeného opatření obecné povahy a opakovaně zdůrazňoval, že odpůrce postupoval nesprávně a v rozporu se zákonem, když za kritérium pro vymezení zrušené části vzal chráněné ložiskové území, místo toho, aby případně zrušil konkrétní plochy či koridory, které byly jednoznačně vyznačeny jak v textové, tak v grafické části územního plánu.
36. K námitce nesouladu územního plánu Krásno se stanovisky dotčených orgánů a k neproporcionálnosti napadeného opatření obecné povahy navrhovatel uváděl, že již v návrhu poukazoval na konkrétní stanoviska OBÚ, která byla v procesu přijímání územního plánu Krásno vydávána. Ke zrušení územního plánu nemohlo proto dojít ani na základě údajného nezohlednění těch stanovisek OBÚ, která byla uplatněna včas. Město Krásno všechna včas uplatněná stanoviska OBÚ respektovalo, a to v těch částech, které se týkaly územního plánu. Skutečnost, že OBÚ ve svých stanoviscích odkazoval také na ustanovení horního zákona, které se vztahují až k umístování a povolování staveb, nemůže jít městu k tíži, neboť územní plán nemohl obsahovat podrobnosti, které svou povahou náleží územnímu rozhodnutí. Z hlediska § 15 horního zákona, který se týká pořizování územních plánů, naopak OBÚ ve svém stanovisku ze dne 9.7.2008 neměl žádné připomínky a další podmínky, neboť hranice 350 metrů od dobývacího prostoru byla formulována pouze jako doporučení, které také navrhovatel v maximální míře zohlednil. Nevyhovění pouhému doporučení dotčeného orgánu nemůže být důvodem pro zrušení územního plánu jako nezákonného v přezkumném řízení. Odpůrce ve výsledku a navíc zcela nezákonně zrušil územní plán navrhovatele v mnohem větším rozsahu, než pouze v rozsahu nových zastavěných ploch, vymezených v okruhu 350 m od dobývacího prostoru. Navrhovatel opakoval, že zrušení územního plánu v rozsahu celého chráněného ložiskového území má pro navrhovatele naprosto zásadní negativní důsledky, neboť téměř 1/3 území, včetně téměř všech zastavitelných ploch, leží v chráněném ložiskovém území. Zrušení územního plánu Krásno v rozsahu celého vymezeného chráněného ložiskového území je z hlediska problematických ploch nepřijatelně neproporcionální a zasahuje do práv města Krásno nepoměrně větší měrou, než bylo nutné. Navrhovatel proto setrval na názoru, že vydaným rozhodnutím odpůrce zablokoval rozvoj území a neproporcionálním způsobem zasáhl do práva města Krásno na samosprávu.
37. Navrhovatel setrval na svém návrhu, aby opatření obecné povahy vydané Krajským úřadem Karlovarského kraje dne 28.11.2017 čj. 1272/RR/17 bylo v den vyhlášení rozsudku zrušeno. Současně navrhovatel požádal, aby odpůrci byla uložena povinnost navrhovateli nahradit náklady řízení do 30 dnů od právní moci vynesení rozsudku.

VI. Posouzení věci soudem

38. Při posuzování návrhu vycházel soud z ust. § 101a a násl. soudního řádu správního upravujícího řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části.
39. Podle § 101a odst. 1 návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy vydaným správním orgánem zkrácen. Podle § 101a odst. 2 s.ř.s. návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části vydaného krajem může podat též obec. Podle § 101a odst. 3 s.ř.s.

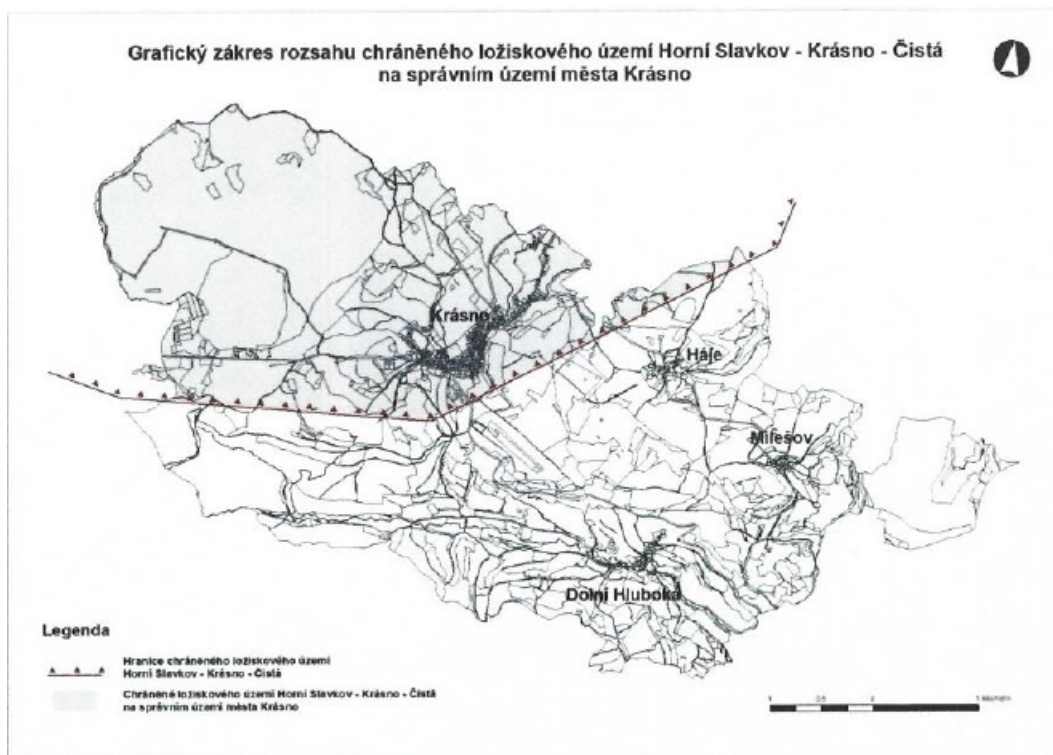
odpůrcem je ten, kdo vydal opatření obecné povahy, jehož zrušení nebo zrušení jeho části je navrhováno.

40. Podle § 101d odst. 1 s.ř.s. při rozhodování je soud vázán rozsahem a důvody návrhu. Podle § 101d odst. 2 s.ř.s. dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci anebo, že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem opatření obecné povahy nebo jeho části zrušení dnem, který v rozsudku určí. Není-li návrh důvodný, soud jej zamítne. Podle § 101d odst. 4 s.ř.s. práva a povinnosti z právních vztahů vzniklých při zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části zůstávají nedotčena.
41. Návrh na zrušení opatření obecné povahy je důvodný.
- K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného opatření obecné povahy z důvodu jeho nesrozumitelnosti.*
42. Při posuzování důvodnosti této námítky vycházel soud z povahy obecně závazné části územního plánu, která je vyhlášována obecně závaznou vyhláškou a je tak opatřením obecné povahy. Opatření obecné povahy nese rysy správního aktu jak normativní, tak i individuální povahy a je tak aktem s konkrétně určeným předmětem regulace a s obecně vymezeným okruhem adresátů. Územní plán je druhem územně plánovací dokumentace a jeho cílem je racionalizovat prostorové a funkční uspořádání území v krajině a jejího využití. Územní plán omezuje možnosti vlastníků dotčených pozemků rozhodnout o způsobu jejich užívání, a to formou vymezení zastavitelné či nezastavitelné plochy či jiným závazným určením způsobu využití území. Územní plán jako opatření obecné povahy je proto způsobilý zasáhnout do vlastnického práva dotčených subjektů ve smyslu čl. 11 Listiny základních práv a svobod případně do práv jiných subjektů a může omezovat i právo podnikat ve smyslu čl. 26 odst. 1 citované listiny.
43. Znakem určitosti a srozumitelnosti územního plánu musí být určitě a zřetelně vymezený předmět regulace a současně, i když územní plán dopadá na neurčitý okruh adresátů, každý konkrétní z těchto možných adresátů musí seznat, zda se ho užitý způsob regulace týká, či nikoliv.
44. Tyto obecné požadavky na určitost a srozumitelnost způsobu přijaté regulace území územní plán Krásno vydaný zastupitelstvem města Krásno dne 7.8.2015, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje z 28.11.2017 čj. 1272/RR/17 rušícím textovou a grafickou část tohoto územního plánu Krásno vztahující se k území vymezeném hranicemi stanoveného chráněného ložiskového území Horní Slavkov – Krásno – Čistá, nesplňuje.
45. Územní plán Krásno bere na zřetel vymezení chráněného ložiskového území Horní Slavkov – Krásno – Čistá a jeho hranici promítá do plochy regulovaného území. Hranice chráněného ložiskového území je promítnuta např. do grafické části předmětného územního plánu do výkresu 1. *koordinační výkres* či do výkresu 1. a) *koordinační výkres – výkres detail Krásno*.

ložiskového území Horní Slavkov – Krásno – Čistá na správním území města Krásno, který je jako Obrázek č. 1 součástí odůvodnění rozhodnutí odpůrce, na str. 14.

47. Obrázek č. 1:

48. K otázce srozumitelnosti napadaného rozhodnutí se odpůrce vyjadřoval v části odůvodnění rozhodnutí o námitkách k návrhu opatření obecné povahy, kterým se ruší část územního plánu Krásno na str. 18 – 20. K námitce města Krásno uváděl, že zrušení části územního plánu Krásno v rozsahu vymezeném hranicemi chráněného ložiskového území Horní Slavkov – Krásno – Čistá, považuje za naprosto jasné a srozumitelné. Chráněné ložiskové

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

území je podle odpůrce stanoveno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ČR a jeho hranice jsou přesně v jeho rozhodnutí stanoveny lomovými body s jejich souřadnicemi a nemohou být zpochybněny jen tím, že se *nepropsaly* do výroku územního plánu. Pro účely zrušení části územního plánu je hranice chráněného ložiskového území zcela jasnou a srozumitelnou hranicí toho, co se ruší. Odpůrce uznal opodstatněnost námitky pouze v tom rozsahu, že pro laickou veřejnost může být koordinační výkres obtížně čitelný a interpretovaný a proto vysvětlil, že pro usnadnění identifikace rozsahu předmětného chráněného ložiskového území, použil jako součást odůvodnění opatření obecné povahy grafický zákres rozsahu chráněného ložiskového území Horní Slavkov – Krásno – Čistá na správním území města Krásno na podkladu katastrální mapy, tak jak je součástí obrázku č. 1

49. K této argumentaci odpůrce soud konstatuje, že napadené rozhodnutí v rozsahu výrokové části i jeho odůvodnění postrádá přímou vazbu na dokument vymezující chráněné ložiskové území a předmětné rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ČR o vymezení chráněného ložiskového území, se nastalo ani přílohou napadeného rozhodnutí, čímž by se hranice chráněného ložiskového území transparentnějším způsobem promítla do oblasti území regulovaného územním plánem.
50. V další části své argumentace odpůrce vysvětloval určitost a srozumitelnost výroku napadeného rozhodnutí a zdůrazňoval, že se podrobně zabýval otázkou, jakým způsobem zrušit část textové části územního plánu Krásno vztahující se k území vymezenému hranicí chráněného ložiskového území. Při snaze o vyjímání částí textové části územního plánu Krásno dospěl k závěru, že textová část není strukturována tak, aby bylo možno jednoznačně definovat část ke zrušení uplatněním stejného kritéria. Odpůrce nepřijal logickou možnost přistoupit ke zrušení celého územního plánu Krásno, neboť toto řešení s ohledem na proporcionalitu svého rozhodnutí zamítl jako neadekvátní. Proto přistoupil ke zrušení pouze části územního plánu Krásno způsobem patrným z výroku napadeného rozhodnutí a dodával, že pokud jednotliví vlastníci dotčených pozemků nebo i ostatní veřejnost budou mít problémy s interpretací zrušené textové části územního plánu Krásno, mohou se kdykoliv obrátit na úřad územního plánování, který poskytne odbornou pomoc.
51. Argumentace odpůrce v tomto rozsahu vysvětluje důvody pro zrušení pouhé části územního plánu Krásno avšak neodstraňuje zjištěné nedostatky při specifikaci hranice regulované a neregulované oblasti, která je tvořena hranicí chráněného ložiskového území.
52. Rozhodnutí odpůrce je nepřekoumatelné pro nedostatek důvodů.

K námitce nesprávného závěru ohledně nesouladu územního plánu Krásno se stanovisky dotčených orgánů.

53. Otázkou posouzení obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy se zákonem se odpůrce zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 6 a 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a vycházel z průběhu postupu pořizování územního plánu Krásno. Odpůrce konstatoval, že dotčený orgán OBÚ v Sokolově opakovaně upozorňoval ve svých stanoviscích na stanovené chráněné ložiskové území Horní Slavkov – Krásno – Čistá na stanovené dobývací prostory a na vliv trhacích prací, jak na stávající objekty v blízkosti dobývacích prostorů, tak i na nově v návrhu územního plánu Krásno navrhovanou zástavbu v této, pro zástavbu nevhodné, lokalitě. Podle odpůrce OBÚ jako dotčený orgán podával stanoviska dne 31.7.2007, 9.7.2008, 3.12.2009, 22.12.2009 a

25.6.2010 a na základě jejich vyhodnocení odpůrce dospěl k závěru, že územní plán Krásno byl vydán v rozporu s těmito stanovisky dotčeného orgánu veřejné správy. V této souvislosti shledal porušení ust. § 53 odst. 4 písm. d) stavebního zákona, neboť nový pořizovatel nepřezkoumal soulad návrhu územního plánu Krásno s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů a současně porušil ust. § 54 odst. 2 stavebního zákona, neboť zastupitelstvo města Krásno před vydáním územního plánu neověřilo, zda územní plán Krásno není v rozporu se stanovisky dotčených orgánů veřejné správy.

54. Rozhodnutí odpůrce v této části soud hodnotí jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
55. Proces pořizování územního plánu prochází jednotlivými fázemi, jejichž průběh je podrobně upraven stavebním zákonem. Ve smyslu § 47 stavebního zákona, je zpracován návrh zadání územního plánu, který pořizovatel doručuje veřejnou vyhláškou a do 15 dnů ode dne doručení může každý uplatnit u pořizovatele písemné připomínky. Do 30 dnů od obdržení návrhu zadání mohou dotčené orgány a krajský úřad uplatňovat u pořizovatele vyjádření, ve kterém uvedou požadavky na obsah územního plánu, vyplývající z právních předpisů a územně plánovacích dokladů. K připomínkám vyjádření a podnětům uplatněným po uvedených lhůtách se nepřihlíží.
56. Ve smyslu § 50 stavebního zákona na základě schváleného zadání územního plánu pořizovatel pořizuje pro obec zpracování návrhu územního plánu a vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává. Pořizovatel oznamuje místo a dobu konání společného jednání o návrhu územního plánu a vyhodnocení jeho vlivu na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává a dotčené orgány vyzve k uplatnění stanovisek ve lhůtě 30 dnů ode dne jednání. K později uplatněným stanoviskům a připomínkám se nepřihlíží. Následně pořizovatel doručuje návrh územního plánu a vyhodnocení vlivů návrhu územního plánu na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává veřejnou vyhláškou. Do 30 dnů ode dne doručení může každý uplatnit u pořizovatele písemné připomínky. K později uplatněným připomínkám se nepřihlíží.
57. V průběhu řízení o územním plánu ve smyslu § 52 stavebního zákona o upraveném a posouzeném návrhu územního plánu musí být konáno veřejné projednání a následně nejpozději do 7 dnů ode dne veřejného projednání může každý uplatnit své připomínky a dotčené osoby ve smyslu § 52 odst. 2 stavebního zákona námitky a dotčené orgány a krajský úřad uplatní ve stejné lhůtě stanoviska k částem řešení, které byly od společného jednání změněny. K později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží. Dotčené osoby oprávněné k podání námitek musí být na tuto skutečnost upozorněny. Ve smyslu ustanovení § 4 odst. 4, event. odst. 3 předchozího znění, stavebního zákona dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnily podmínky, za kterých bylo původní stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží.
58. Odpůrce zjištěná pochybení v postupu pořizování územního plánu Krásno opíral

výhradně o jednotlivá stanoviska a vyjádření Obvodního bánského úřadu v Sokolově jako dotčeného orgánu a neuváděl důvody, jak se vypořádal se zásadou koncentrace, která ovládá uplatňování námitek a připomínek v rámci procesu pořizování územního plánu v jeho jednotlivých fázích, a neuvedl ani jiné skutečnosti, které mohly vyvstat a které mohly dokládat podstatnou změnu podmínek, za kterých byla předchozí stanoviska vydávána. Napadené rozhodnutí je proto v tomto rozsahu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

K nesprávnému závěru ohledně nezohlednění obsahu včas uplatněných stanovisek Obvodního bánského úřadu v Sokolově a rozporu s horním zákonem.

59. S podstatou takto uplatněné námitky se odpůrce vypořádal v části napadeného rozhodnutí při posuzování obsahově totožné námitky podané městem Krásno k návrhu opatření obecné povahy uplatněné pod č. 2 čj. 1207/RR/17. Odpůrce konstatoval, že v rámci přezkumného řízení se seznámil se stanovisky Obvodního bánského úřadu v Sokolově, která upozorňovala na stanovené chráněné ložiskové území Horní Slavkov – Krásno – Čistá a na stanovené dobývací prostory, kdy původní dobývací prostor Krásno byl změněn na dobývací prostor Krásno I. a upozorňovala i na vliv trhacích prací, jak na stávající objekty v blízkosti dobývacích prostorů, tak i na nově v návrhu územního plánu Krásno navrhovanou zástavbu. Odpůrce vzal v úvahu stanovisko OBÚ ze dne 25.6.2010 čj. SBS 16724/2010 a rovněž i následující stanovisko ze 6.1.2012 čj. SBS/38448/2011/OBÚ-08, ve kterém OBÚ projevil souhlas s návrhem územního plánu Krásno za podmínky, že obytnou výstavbu v severozápadní části města Krásno spadající do vzdálenosti 200 až 400 metrů od hranice dobývacího prostoru Krásno I. bude možné realizovat, až dojde k takovým změnám podmínek uvedených v nálezů znaleckého posudku vydobytím ložiska, které povedou k přehodnocení stanovených kategorií uvedených na str. 14 znaleckého posudku zpracovaného Ing. J. R. Odpůrce zdůraznil, že všechna stanoviska OBÚ jsou závazná a pořizovatel je povinen respektovat stanovisko dotčeného orgánu a být s nimi vzhledem k navrženému řešení v územním plánu v souladu. Odpůrce dále zdůrazňoval, že pořizovatel územního plánu ani projektant s informacemi uvedenými ve stanoviscích OBÚ v odůvodnění územního plánu Krásno se nevypořádal. Přitom relevantní jsou stanoviska, která byla OBÚ vydána a se kterými musí být územní plán Krásno v souladu.
60. Při posuzování důvodnosti této námitky soud vycházel z průběhu projednání předmětného územního plánu, které bylo završeno jeho veřejným projednáním dne 28. 7. 2008. Do této doby OBÚ jako dotčený orgán podal stanovisko ze dne 31.8. 2007, čj. 2101/462/Ing.Ka/07, ve kterém bylo konstatováno, že územní plán Krásno zahrnuje území připravované pro zástavbu 18 rodinných domů na dotčených pozemkových parcelách, včetně umístění komunikace, terénních úprav a inženýrských sítí. Zájmové území pro stavbu se nachází v bezprostřední blízkosti hranic dobývacího prostoru Krásno I. Podle názoru OBÚ uvedená výstavba znemožní dobývání živcové suroviny v dobývacím prostoru Krásno I. a nelze vyloučit negativní vliv seismických účinků prováděných a povolených trhacích prací v kamenolomu na stavby v zájmovém území. S ohledem na tuto skutečnost OBÚ nedoporučuje v zóně 350 m od hranice uvedeného dobývacího prostoru Krásno I. plánovat zástavbové plochy. Z hlediska ust. § 15 odst. 2 horního zákona neměl OBÚ v Sokolově k předloženému návrhu územního plánu Krásno další připomínky.
61. Druhé stanovisko ve vazbě na projednání upraveného návrhu územního plánu Krásno

podal OBÚ dne 9.7.2008 pod čj. 1450/492/2008. V tomto stanovisku bylo konstatováno, že v blízkosti ploch k bydlení v severozápadní části obce se nalézá dobývací prostor Krásno I., ve které bylo organizaci K M K GRANIT a.s. povoleno dobývání ložiska albitické žuly za pomoci trhačích prací. Na základě uvedené skutečnosti je nutno plánované stavby posoudit i z hlediska odolnosti proti možným negativním seismickým účinkům trhačích prací v dobývacím prostoru Krásno I. Z hlediska ust. § 15 odst. 2 horního zákona OBÚ v Sokolově neměl k upravenému a posouzenému návrhu územního plánu Krásno další připomínky.

62. Dne 3.12.2009 OBÚ vydal stanovisko čj. 2488/2009/08, ve kterém konstatoval, že realizace obytné výstavby ve vzdálenosti 250 a 350 metrů od hranice dobývacího prostoru ztíží hospodárné vydobytí výhradního ložiska živcové suroviny v dobývacím prostoru Krásno I. Z těchto důvodů OBÚ v Sokolově podle § 15 horního zákona nesouhlasí s doplněním územního plánu Krásno, protože navržené řešení není z hlediska ochrany a využití nerostného bohatství a dalších zákonem chráněných obecných zájmů, které nebyly doposud zpracovatelem územního plánu definovány nejvýhodnější a ztíží hospodárné vydobytí ložiska.
63. Závěr odpůrce a výsledné zohlednění obsahu uplatněných stanovisek Obvodního báňského úřadu v Sokolově nebere zřetel na zásadu koncentrace limitující uplatňování námitek a připomínek dotčených subjektů v rámci přijímání územního plánu. Jednotlivá stanoviska Obvodního báňského úřadu v Sokolově podávaná do doby posledního veřejného projednání územního plánu dne 26.7.2008 a dále doplňovaná jsou i obsahově protichůdná, s čímž se odpůrce v odůvodnění rozhodnutí nevypořádal a navíc právní relevanci uplatněných stanovisek nehodnotil ve vazbě na jednotlivé etapy projednání územního plánu a nerespektoval zásadu koncentrace podávání připomínek a námitek, v jejímž důsledku se k opožděně podaným námitkám, připomínkám v jednotlivých etapách pořizovaného územního plánu nepřihlíží.
64. Rozhodnutí odpůrce v dotčené části soud hodnotí jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

K námitce neproporcionality napadeného opatření obecné povahy a rozpor s § 94 odst. 4 správního řádu.

65. K otázce proporcionality vydaného rozhodnutí se odpůrce vyjadřoval v odůvodnění napadeného rozhodnutí při posuzování námitek podaných městem Krásno v průběhu pořizování územního plánu Krásno. Odpůrce konstatoval, že zásada proporcionality zásahu výkonu správního orgánu je vždy vyvažována zásadou naplňování veřejného zájmu. Veřejný zájem v tomto případě představuje zájem na ochraně a hospodárném vydobytí výhradního ložiska nerostného bohatství. Vypořádaná stanoviska Obvodního báňského úřadu v Sokolově, jako dotčeného orgánu hájící uvedený veřejný zájem, se týkají pouze území stanoveného chráněného ložiskového území Horní Slavkov – Krásno – Čistá. Zbývající část správního území města Krásno není uvedenými zájmy dotčena. Odpůrce mohl přistoupit ke zrušení územního plánu v celém rozsahu, ale právě s ohledem na rozvoj ostatních sídel správního území Krásno, který se chráněného ložiskového území nedotýká a zahrnuje sídla Háje, Milešov a Dolní Hluboká, byla zrušena pouze část územního plánu.
66. Odpůrce proporcionalitu svého rozhodnutí o částečném zrušení územního plánu Krásno podporoval tvrzením o nevypořádání jednotlivých stanovisek Obvodního báňského úřadu v Sokolově, který jako dotčený orgán hájí veřejný zájem na ochraně a hospodárném

vydobytí výhradního ložiska nerostného bohatství. Nevypořádání se s obsahovou nesourodostí a s nezařazením jednotlivých stanovisek dotčeného orgánu do jednotlivých etap přijímání územního plánu, činí rozhodnutí odpůrce v tomto rozsahu nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, neboť není seznatelné, která jednotlivá stanoviska OBÚ byla uplatněna právně relevantním způsobem při respektování zásady koncentrace pro podávání námitek a připomínek dotčených subjektů.

67. Stanoviska Obvodního báňského úřadu v Sokolově se vyjadřovala k území připravovanému pro výstavbu 18 rodinných domů na konkrétních dotčených pozemkových parcelách v území nacházejícím se v bezprostřední blízkosti hranic dobývacího prostoru Krásno I. Dotčený orgán proto nedoporučil v zóně 350 m od hranice uvedeného dobývacího prostoru Krásno I. plánovat zástavbové plochy. OBÚ současně zaujímal stanovisko, že plánované stavby bude nutno posoudit i z hlediska odolnosti proti možným negativním seismickým účinkům trhacích prací v dobývacím prostoru Krásno I. Zásadní nesouhlas s realizací obytné výstavby ve vzdálenosti 250 – 350 m od hranice dobývacího prostoru projevil OBÚ až ve stanovisku ze dne 3.12.2009, s čímž se odpůrce nevypořádal v souladu se zásadou koncentrace podávání námitek a připomínek a nevypořádal se ani s možnými novými okolnostmi – změnou vymezení dobývacího prostoru Krásno I, které dotčený orgán ke změně původních stanovisek mohly přivést.
68. Soud shledal, že pro nedostatek rozhodovacích důvodů posuzované rozhodnutí odpůrce s povahou opatření obecné povahy způsobuje jeho nepřezkoumatelnost.
69. Ve smyslu § 101d odst. 2 s.ř.s. soud rozhodnutí odpůrce zrušil dnem nabytí právní moci vyнесенého rozsudku soudu.
70. V průběhu řízení o návrhu odpůrce soud jednal jako s osobou zúčastněnou na řízení se subjektem K M K GRANIT a.s. Za osobu zúčastněnou na řízení soud nevzal OBÚ pro území Karlovarského kraje, který v průběhu správního řízení vystupoval jako dotčený orgán chránící specifické zájmy. OBÚ tím nenaplnil podmínku vlastního přímého dotčení na jeho právech a povinnostech, neboť pouhé dotčení v zájmech, které v rámci své působnosti chrání, nenaplnňuje podmínku § 34 odst. 1 s.ř.s., která musí být splněna pro to, aby určitý subjekt se mohl stát osobou na řízení zúčastněnou.

VII. Náklady řízení

71. Navrhovatel dosáhl v řízení úspěchu, a proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za návrh ve výši 5 000 Kč a odměně advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu.
72. Odměna advokáta se stává ze 3 úkonů právní služby, a to jednoho úkonu podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu za převzetí a přípravu věci, jednoho úkonu podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu za podání žaloby a jednoho úkonu za písemné podání ve věci samé ze dne 22.1.2019. Odměna představuje podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu částku 3 100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu je za jeden úkon právní služby přiznán nárok na paušální částku 300 Kč. Odměna advokáta tak činí 10 200 Kč a je navýšena o DPH v sazbě 21%. Dosahuje tak celkové výše 12 342 Kč. Tato částka s navýšením o uhrazený soudní poplatek představuje náhradu nákladů řízení ve výši 17 342 Kč, která bude uhrazena způsobem vyplývajícím z výroku č. II. vydaného rozhodnutí.

73. Osobě zúčastněné na řízení nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, neboť soud této osobě neukládal splnění povinností, v jejichž důsledku by osobě na řízení zúčastněné vznikly náklady (§ 60 odst. 5 s.ř.s.)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 20. února 2019

JUDr. Václav Roučka v.r.
předseda senátu